

til børn, som gør, at de kan komme i nærheden af dem og forbryde sig mod dem ved at begå seksuelle overgreb.

Der er lavet et fint materiale nu, hvor de involverede ministerier har markeret, hvordan de vil håndtere det, der er sendt bestemte signaler om, hvordan man skal håndtere det i foreningslivet, hvis man får en positiv attest, sådan at de mange frivillige ledere er fuldstændig på sikker grund i håndteringen af de her attester. Det er det, der har været bekymring om, det er det, der har været hovedspørgsmålet.

Der er givet gode svar på det, og derfor undrer det mig alligevel, at de sidste ikke er med til, at vi i fællesskab kan bære den her vigtige sag og sende et signal om, at vi vil gøre alt muligt for at forhindre, at vore børn kan blive udsat for noget så modbydeligt.

Kl. 10.35

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Statsministeren sagde i går, at man skulle passe på med at forfalde til selvros. Det synes jeg også hr. Leif Mikkelsen skulle overveje.

Når Det Radikale Venstre tog denne her sag op ved andenbehandlingen og kommenterede den interne splittelse, der er i Venstre, så var det sådan set ikke, fordi vi ønskede at rejse debatten. Det var jo, fordi hr. Leif Mikkelsen gik på talerstolen og fremførte, hvad Venstres synspunkt var, og fortalte alle de gode ting, der er i det her lovforslag, uden overhovedet at omtale, at der var en splittelse i Venstres folketingsgruppe. Så det var hr. Leif Mikkelsen, der inviterede til hele denne her debat.

Så syntes jeg ikke, at hr. Leif Mikkelsen forholdt sig til de kommentarer, der kom fra fru Line Barfod: Hvordan forholder hr. Leif Mikkelsen sig til retssikkerheden for de mennesker, der er aktive i foreningslivet? Det var det, der var spørgsmålet.

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Jeg har jo netop omtalt, at den lovgivning, der nu er på vej, præcis har taget højde for den række af spørgsmål omkring de frivillige ledere.

Det, der undrer mig ved Det Radikale Venstre, er jo, at hr. Simon Emil Ammitzbøll ved førstebehandlingen kan sige, at hovedbudskabet i ordførertalen – det var den radikale ordførertale – var, at Det Radikale Venstre tilslutter sig hensigten med det her lovforslag, nemlig at hindre

seksuelle overgreb på børn. Og hvad er De Radikales svar så i dag?

Ja, det er jo, at man ingenting gør. Man siger nej til det her lovforslag, og resultatet er, at situationen fortsætter som i dag, at der fortsat er adgang for pædofilidømte til at komme i nærheden af børn og unge og arbejde med dem og opbygge det tillidsforhold, som betyder, at de kan begå seksuelle overgreb.

Hvad er Det Radikale Venstres svar for at forhindre det? Det er åbenbart ingenting at gøre.

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Det er da rart at høre, at hr. Leif Mikkelsen lægger mærke til, hvad Det Radikale Venstre siger.

Vi sagde netop, at vi kunne tilslutte os hensigten og i øvrigt også formålet med lovforslaget, men det tror jeg alle partier i Folketinget kan, så det tror jeg sådan set ikke der er noget overraskende i.

Det, der til gengæld var overraskende, var, at hr. Leif Mikkelsen nu to gange ikke har villet svare fru Line Barfod og en gang ikke har villet svare mig på: Hvad med retssikkerheden for de mennesker ude i foreningslivet?

Konklusionen står jo meget klippefast og klart efter debatten her og nu: Hr. Leif Mikkelsen kan jo ikke svare. Vi så det til første behandling, vi så det til anden behandling, og nu ser vi det til tredje behandling: Der er jo intet svar fra Venstres ordfører.

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Der er givet præcist svar om, at inden Folketinget vedtager det her, ligger det klart fra hvert ministerium, hvordan man vil håndtere det her; det ligger klart, hvordan behandlingen af de attester skal finde sted, hvem man skal orientere, hvordan de skal opbevares osv. osv. Så der er meget klare regler; retssikkerheden er i orden.

Det hovedspørgsmål, der står tilbage her, er jo: Hvad er det, Det Radikale Venstre gør? Jeg tillægger Det Radikale Venstre en væsentlig kulturværdi i Danmark, det har i mange år båret på et væsentligt medansvar for hele det her område, for vort frivillige foreningsarbejde, men deres svar er, at man er usikker på det her, man er måske imod det, men man gør ingenting, der er intet svar på, hvad alternativet er.

Jeg ved ikke, om det er et typisk radikalt svar. Det er i hvert fald et svar, der må stå hen i det uvisse i dag.